

Sygn. akt I C 710/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni, Wydział I Cywilny

w składzie

Przewodniczący: SSR Adrianna Gołuńska-Łupina

Protokolant: st. sek. sąd. Małgorzata Świst

po rozpoznaniu w dniu 01 kwietnia 2019 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z o.o. w W.

przeciwko I. H. (poprzednio P.)

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanej I. H. (poprzednio P.) na rzecz powoda (...) spółki z o.o. w W. kwotę 3867 zł. (trzy tysiące osiemset sześćdziesiąt siedem złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 05 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. Zasądza od pozwanej I. H. (poprzednio P.) na rzecz powoda (...) spółki z o.o. w W. kwotę 1161 zł. (jeden tysiąc sto sześćdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

Sygn. akt I C 710/18

UZASADNIENIE

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystąpiła z powództwem przeciwko I. P., żądając zasądzenia od pozwanej na swoją rzecz kwoty 4867 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 5 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanej na swoją rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu powódka podała, że w dniu 18 maja 2016 r. zawarła z pozwaną porozumienie w przedmiocie rozłożenia na raty należności wynikających z nielegalnego pobierania gazu przez powódkę. Pozwana zobowiązała się do spłaty zadłużenia wynoszącego 7800,39 zł wraz z odsetkami w wysokości 880,11 zł w 37 ratach według harmonogramu określonego w umowie. Pozwana nie wykonała wskazanego zobowiązania, co uzasadniło wystąpienie z powództwem o zapłatę.

(pozew, k. 2-3)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 28 maja 2018 r. w sprawie o sygn. akt I Nc 586/18 Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni nakazał pozwanej, aby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaciła powodowi kwotę 4867 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 5 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 678 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

(nakaz zapłaty, k. 22)

Pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. W uzasadnieniu pozwana przyznała, że zawarła z powódką wskazane porozumienie w związku z nieuwzględnieniem przez nią zażalenia co do ingerencji w gazomierz. W wykonaniu wskazanego porozumienia pozwana miała spłacać wskazane raty, przy czym w czerwcu 2018 r. dokonała zapłaty w wysokości 1000 zł na rzecz powódki, co powoduje, że powódka powinna była dochodzić od pozwanej zapłaty kwoty 3867 zł. Powódka zadeklarowała zamiar zapłaty wskazanej sumy.

(sprzeciw od nakazu zapłaty, k. 24-25)

Pismem przygotowawczym z dnia 7 sierpnia 2018 r. powódka cofnęła pozew w zakresie kwoty 1000 zł, z uwagi na spełnienie ww. świadczenia przez pozwaną. Nadto, powódka podała, że stosownie do treści zawartego porozumienia w przypadku opóźnienia w dokonywaniu płatności którejkolwiek z rat cała niespłacona wierzytelność objęta porozumieniem staje się natychmiast wymagalna. Wymagalność roszczenia dochodzonego pozewem nie była zatem zależna od uprzedniego wezwania do zapłaty.

(pismo przygotowawcze, k. 33)

Postanowienie z dnia 6 listopada 2018 r. Sąd Rejonowy w Gdyni umorzył postępowanie w zakresie żądania zasądzenia kwoty 1000 zł.

(postanowienie o umorzeniu postępowania, k. 43)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. prowadziła działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych w systemie sieciowym.

(dowód: informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu KRS, k. 4-9)

Strony łączyła umowa, której przedmiotem było dostarczanie paliwa gazowego do lokalu mieszkalnego położonego w G. przy ulicy (...).

(okoliczność bezsporna)

Dniu 24 października 2015 r. powódka dokonała kontroli legalności pobierania paliwa gazowego, w wyniku której gazomierz wskazujący zużycie gazu we wskazanym lokalu został zabezpieczony i skierowany do ekspertyzy metrologicznej i technicznej, która wykazała ingerencję w gazomierz poprzez uszkodzenie plomby legalizacyjnej oraz usunięcie wkładki liczydła. Ekspertyza wykazała, że na gazomierzu pozostawiono ślady w postaci przeciętej i sklejonej plomby legalizacyjnej liczydła gazomierza, pozostałości substancji klejącej, braku odcisku cech (...) Miar na górnej części plomby legalizacyjnej liczydła gazomierza, zdeformowanej dolnej części plomby legalizacyjnej, braku wkładki liczydła gazomierza, podwójnych odcisków wkrętów mocujących liczydło gazomierza oraz przesunięcia liczydła gazomierza w prawo. Stanowiły one ingerencję osób niepowołanych w celu zaniżenia wskazań ilości zużytego gazu.

(dowód: świadectwo ekspertyzy, k. 11, ocena techniczna gazomierza, k. 12)

W wyniku tego, powódka przesłała pozwanej notę księgową o nr (...) z dnia 21 marca 2016 r. na kwotę 7227,00 zł tytułem opłaty za niepalny pobór gazu oraz fakturę VAT nr (...) z dnia 21 marca 2016 r. opiewającą na kwotę 573,39 za czynności związane z jego stwierdzeniem, wzywając ją do zapłaty wskazanych sum. Powódka naliczyła opłatę za nielegalny pobór energii w oparciu o obowiązującą taryfę nr 3, przyjmując za podstawę naliczenia opłaty za nielegalny pobór gazu zryczałtowaną ilość paliwa gazowego odpowiednio do zainstalowanych odbiorników gazu i trzykrotność ceny referencyjnej gazu, tj. 21.900 kWh * 0,11 zł/kWh * 3 zł. Na kwotę 573,39 zł składał się koszt wymiany uszkodzonego układu pomiarowego w wysokości 254,43 zł oraz koszt sprawdzenia stanu technicznego urządzenia pomiarowego w wysokości 318,96 zł.

(dowód: wezwanie do zapłaty, k. 13, nota obciążeniowa, k. 14, opłata za czynności związane z badaniem technicznym i wymianą gazomierza, k. 15, świadectwo ekspertyzy, k. 11, ocena techniczna gazomierza, k. 12, załącznik do protokołu, k. 16)

Pismem z dnia 10 maja 2016 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 7.800,39 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 5 kwietnia 2016 r.

(dowód: przesądowe wezwanie do zapłaty, k. 10)

Pismem z dnia 2 maja 2016 r. pozwana wniosła o rozłożenie wskazanej kwoty na raty. W dniu 18 maja 2016 r. strony zawarły porozumienie, przez które pozwana bezwarunkowo uznała roszczenie powódki przeciwko niej w wysokości 7800,39 zł tytułem należności głównej oraz w wysokości 880,11 zł tytułem skumulowanych odsetek oraz zobowiązał się do zapłaty zadłużenia w 37 ratach w wysokości i terminach wskazanych szczegółowo w porozumieniu. §8 porozumienia stanowił, że w przypadku opóźnienia w dokonaniu płatności którejkolwiek z rat cała niespłacona wierzytelność objęta przedmiotem porozumienia staje się natychmiast wymagalna, zaś powódka uprawniona jest do żądania od pozwanej całej kwoty pozostającej do zapłaty wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia następującego po terminie płatności.

(dowód: wniosek o rozłożenie na raty, k. 17, porozumienie o spłacie zadłużenia, k. 18-19)

Pozwana zaprzestała zapłaty poszczególnych rat. Według stanu w chwili zamknięcia rozprawy kwota pozostała do zapłaty wynosiła 3867 zł.

(okoliczność bezsporna, a nadto potwierdzenie zapłaty, k. 26)

Sąd zważył co następuje:

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o dokumenty przedłożone przez strony w toku postępowania.

W ocenie Sądu brak było podstaw do podważenia wiarygodności dokumentów zgromadzonych w toku postępowania, zwłaszcza że żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości i autentyczności ani nie zaprzeczyła, że osoby podpisane pod wskazanymi dokumentami złożyły oświadczenia danej treści. W konsekwencji, Sąd przyznał tym dowodom przymiot wiarygodności.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że stan faktyczny w niniejszej sprawie nie był sporny między stronami. Pozwana właściwie przyznała wszystkie okoliczności stanowiące podstawę faktyczną powództwa, w tym wynikające z dokumentów załączonych przez powódkę. W sprzecznie od nakazu zapłaty pozwana zakwestionowała wysokość żądanej kwoty, twierdząc, że dokonała zapłaty kwoty 1000 zł, co powódka przyznała, cofając pozew we wskazanym zakresie. W pozostałym zakresie pozwana nie kwestionowała żądania pozwu ani co do zasady ani co do wysokości, wskazując jedynie na konieczność dokonania uprzedniego przesądowego wezwania do zapłaty przez powódkę oraz wyrażając gotowość wykonania zobowiązania, w tym zawarcia ugody przed Sądem.

Powódka wywodziła swoje roszczenie z umowy ugody zawartej w dniu 18 maja 2016 r., której podstawę stanowiły roszczenia pozwanej przeciwko powódce wywodzone z nielegalnego pobierania paliwa gazowego.

Stosownie do treści art. 917 k.c. przez ugodę strony czynią sobie wzajemne ustępstwa w zakresie istniejącego między nimi stosunku prawnego w tym celu, aby uchylić niepewność co do roszczeń wynikających z tego stosunku lub zapewnić ich wykonanie albo by uchylić spór istniejący lub mogący powstać. W myśl art. 57 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy – Prawo energetyczne 2 razy nielegalnego pobierania paliw lub energii, przedsiębiorstwo energetyczne może pobierać od odbiorcy, a w przypadku, gdy pobór paliw lub energii nastąpił bez zawarcia umowy, może pobierać od osoby lub osób nielegalnie pobierających paliwa lub energię opłatę w wysokości określonej w taryfie, chyba że nielegalne

pobieranie paliw lub energii wynikało z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności albo dochodzić odszkodowania na zasadach ogólnych.

Na gruncie niniejszej sprawy nie ulega wątpliwości, że porozumienie z dnia 18 maja 2016 r. należy zakwalifikować jako umowę ugody. Strony zgodnie przyjęły, że doszło do nielegalnego pobierania paliwa gazowego przez pozwaną. We wskazanej umowie pozwana uznała w całości roszczenia powódki o świadczenie opłaty w wysokości określonej według taryfy, a ustalonej w przypadku nielegalnego poboru paliwa gazowego oraz roszczenie o naprawienie szkody w zakresie kosztów wymiany uszkodzonego urządzenia pomiarowego oraz sprawdzenia stanu technicznego urządzenia. Roszczenia te opiewały łącznie na kwotę 7800,39 zł. W celu zapewnienia wykonania zobowiązania z art. 57 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy – Prawo energetyczne i art. 415 k.c. pozwana zobowiązała się do zapłaty wskazanej kwoty w ratach w wysokości i w terminach określonych szczegółowo w umowie. Między stronami nie istniał spór co do tego, że pozwana uchybiła terminom do zapłaty poszczególnych rat. W konsekwencji, uzasadniało to natychmiastową wymagalność roszczenia powódki w całości stosownie do treści §8 porozumienia. Strony były zgodne co do wysokości roszczenia przysługującego powódce przeciwko pozwanej, tj. kwoty 3867 zł, nadto pozwana nie zaprzeczyła zasadności żądania zasądzenia ustawowych odsetek za opóźnienie.

Z uwagi na powyższe, Sąd na podstawie art. 917 k.c. i art. 481 §1 k.c. orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. i uznając, iż powódka wygrała postępowanie w całości, zasądził od pozwanej na jej rzecz kwotę 1161 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składają się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 900 zł, ustalone w oparciu o §2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 265, tj.), opłata sądowa od pozwu w wysokości 244 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.